

Ο ΑΝΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 559 αριθ. 19 ΚΠολΔικ
(Πότε είναι αόριστος)

Η επικαλούμενη από την αντίδικο έλλειψις νομίμου βάσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Με τον πρώτο λόγο της προκειμένης αιτήσεως ενώπιον του δικαστηρίου σας, υποστηρίζεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση στερείται νομίμου βάσεως, ως στερούμενη παντελώς αιτιολογιών, άλλως έχει αντιφατικές αιτιολογίες, επί ζητήματος που ασκεί ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης.

Γενική παρατήρηση (αοριστία του αναιρετικού λόγου) : Ο ανωτέρω αναιρετικός λόγος προβάλλεται αορίστως – και συνεπώς είναι εκ του λόγου αυτού απορριπτέος, ως απαράδεκτος – διότι η αντίδικος δεν εξειδικεύει (ακριβέστερα ούτε καν επικαλείται) απαραίτητη προϋπόθεση για την ευδοκίμησή του κατά τον κανόνα του άρθρου 559 αριθ. 19 ΚΠολΔικ και συγκεκριμένως **(α)** ποιο είναι το ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, κατά την διαπραγμάτευση του οποίου (όπως αυτή ισχυρίζεται) το δικαστήριο της ουσίας εξέδωσε αποδεικτικό πόρισμα, στερούμενο αιτιολογιών ή περιέχον αντιφατικές αιτιολογίες και **(β)** ποια επίδραση έχουν τα σφάλματα που αποδίδονται στην αναιρεσιβαλλομένη στο διατακτικό της απόφασης αυτής¹.

Εξάλλου, ο αναιρετικός αυτός λόγος εκτίθεται αορίστως στο υπό την κρίση σας αναιρετήριο, αφού σε αυτό δεν αναφέρεται ούτε **(α)** ο ισχυρισμός και τα περιστατικά που προτάθηκαν προς θεμελίωσή του, ως προς τον οποίο παρουσιάζεται η έλλειψη, καθώς και η ανεπάρκεια στις αιτιολογίες ούτε **(β)** σε τι ακριβώς έγκειται η επικαλούμενη από την αντίδικο έλλειψη αιτιολογίας ούτε **(γ)** ποια επί πλέον περιστατικά έπρεπε να αναφέρονται, ώστε η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης να είναι επαρκής², ενόψει του ότι για το ορισμένο του λόγου αυτού δεν

¹ ΑΠ 1313/2003 ΤραπευνομΠληροφΔΣΑ.

² ΟλομΑΠ 32/1996 Ελλ-Δνη 1997,33. ΑΠ 48/1997 Ελλ-Δνη 1997,1535. ΑΠ 1361/1998 Δ. 1999,899. ΑΠ 454/2002 ΤραπευνομΠληροφΔΣΑ. ΑΠ 114/2003 ΤραπευνομΠληροφΔΣΑ. ΑΠ 1219/2003 ΤραπευνομΠληροφΔΣΑ. ΑΠ 349/2004 ΤραπευνομΠληροφΔΣΑ. ΑΠ 66/2005. **Κονδύλης**, Δ. 1999,998. **Μπακόπουλος**, Δ. 1995,745.

αρκούν οι γενικές εκφράσεις για «ανεπάρκεια» ή «αντιφατικότητα» των αιτιολογιών της απόφασης αυτής³ ούτε **(δ)** ποιος κανόνας του ουσιαστικού δικαίου φέρεται ότι παραβιάσθηκε εκ πλαγίου⁴ ούτε και **(ε)** ποια είναι η έννοια του κανόνα αυτού⁵.

Επομένως, ο προκείμενος αναιρετικός λόγος είναι απορριπτέος – εκτός από αβάσιμος κατ' ουσίαν, κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα, ως αναφερόμενος αποκλειστικώς σε παραδοχές επί της ουσίας της υπόθεσης – προεχόντως απαράδεκτος, λόγω της αοριστίας του.

³ ΑΠ 1176/1993 Ελλ.-Δνη 1995,1234. ΑΠ 551/2002 ΤραπενομΠληροφΔΣΑ. ΑΠ 1313/2003 ΤραπενομΠληροφΔΣΑ.

⁴ ΑΠ 35/2002 ΤραπενομΠληροφΔΣΑ. ΑΠ 454/2002 ΤραπενομΠληροφΔΣΑ.

⁵ ΑΠ 454/2002, ανωτ.(υποσημ. αριθ. 7).